

Responsabilitat personal, dignitat, solidaritat i esperança davant una crisi sense precedents

Dll, 16/03/2020 per Fundació Escola...

[L'Escola Cristiana](#)

La setmana que hem acabat ens ha fet prendre consciència de la colossal dimensió de la pandèmia del Covid-19. A la declaració de l'Organització Mundial de la Salut, dimecres dia 11, a casa nostra s'hi sumava aquella mateixa nit el brot d'Igualada, preludi de l'anunci que dijous dia 12 feia el President de la Generalitat en què ordenava el cessament d'activitats dels centres educatius a partir de divendres dia 13. El mateix divendres, el President de la Generalitat sol·licitava que es considerés el confinament de la població de Catalunya, i el President del Govern central anunciava la declaració de l'estat d'alarma.

Abans d'ahir dissabte s'aprovà el reial decret, que és plenament operatiu aquest dilluns i que faculta la limitació de la mobilitat dels ciutadans, fer-ne ús de tots els recursos disponibles per a la lluita sanitària, cancel·lar les activitats culturals i esportives i, en el nostre cas, confirmar la suspensió de l'activitat del sistema educatiu ja anunciada pel Govern de la Generalitat.

També en l'àmbit eclesial s'han pres decisions d'acord amb la greu situació que travessem. Els bisbes de les deu diòcesis amb seu a Catalunya anunciaven la dispensa del precepte dominical mentre duri la situació de greu crisi sanitària actual, a banda d'altres mesures relacionades amb el culte.

Des de la FECC també preniem mesures, i el mateix dimecres se suspenia l'Assemblea General de Titulars i Directors prevista per a aquell mateix dia. També l'Ordinària de l'APSEC. Així mateix, se suspenien les activitats formatives. Hem procurat mantenir la informació plenament actualitzada. El dijous dia 12 fèiem un comunicat on recollíem l'anunci de l'ordre de cessament d'activitats dels centres educatius a partir del dia 13 de març, i el dia 13 ampliàvem i concretàvem la informació, en particular la relacionada amb la instrucció del Departament d'Educació sobre les mesures preventives, de protecció i organitzatives d'aplicació als centres i serveis del Servei d'Educació de Catalunya.

La situació és excepcional i insòlita, i tots els indicadors ens condueixen a afirmar que encara es mantindrà en una fase greu durant un temps imprevisible. Davant d'aquesta situació, la responsabilitat és general. L'esforç del personal sanitari és ingent i digne d'agraïment i respecte. Les autoritats polítiques, també les socials, han de respondre i d'avançar-se davant el desenvolupament de la pandèmia, que, a banda de les sanitàries, tindrà repercussió econòmica i social. Han de prendre mesures, oportunes i proporcionades, encara que ens puguin semblar incòmodes, perquè pertorbaran sens dubte la nostra quotidianitat. Però també els demanem que aquestes mesures siguin coherents, i que quan acabi la jornada es tingui el convenciment que han estat efectives i respectuoses amb l'estat democràtic. No hi ha d'haver lloc per a mantenir actuacions que s'albiren negatives per al sistema - pensem, per exemple, en el procés d'admissió i matrícula, que no es podrà desplegar amb les mínimes garanties d'objectivitat, convenciment, completa informació i participació-. Ara estem en perill i, a més, no sabem quant de temps durarà la situació. El mínim que podem demanar és lleialtat en la col·laboració, transparència en la informació i actuacions efectives.

Però la responsabilitat més important recau sobre nosaltres, sobre tots i cadascun dels ciutadans. Hem d'actuar seguint les indicacions governatives. Fets com extremar les mesures d'higiene, d'evitar aglomeracions... Ser socialment disciplinats contribuirà sens dubte a limitar els danys.

Actuant d'aquesta manera ens fa dignes, perquè ho fem intentant pensar en els altres. Comportar-nos amb respecte amb la gent gran, amb els que ara més pateixen, amb els grups de risc més gran en general, ens ajuda a ser solidaris. També amb paciència i saviesa amb els més petits, que en moltes llars són ara protagonistes sobrevinguts d'una conjuntura inesperada. I les escoles, que sempre en la mesura de les seves possibilitats i en atenció a cada realitat concreta poden acompanyar d'una manera completament nova els alumnes. Procurar apaivagar el risc de les persones que es puguin sentir encara més isolades, com ha apel·lat el Sant Pare, també és contribuir a mitigar la crisi.

L'actual conjuntura acabarà, i tant de bo que al darrere quedi un pòsit de confiança en la humanitat. Com a comunitat cristiana, no hem de tancar les portes a tot allò que pugui generar esperança i confiança. Com a escoles, fem que el nostre alumnat se senti acompanyat en aquesta nova circumstància. Com a comunitat d'escoles cristianes de Catalunya, compartim saviesa, pràctica i experiència. Construïm xarxa solidària. Serà un bon servei, sens dubte. Treballem i lluitem perquè així sia.